

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้เป็นการรวบรวมทฤษฎีบทต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำวิจัย มีทั้งทฤษฎีบทที่เป็นความรู้พื้นฐานซึ่งจะไม่แสดงการพิสูจน์ในที่นี้ (การพิสูจน์มีอยู่ในตำราพีชคณิตเชิงเส้นทั่วไป) และเป็นทฤษฎีบทที่มาจากงานวิจัย

เซตและเวกเตอร์

นิยาม 2.1.1 ให้ V เป็นปริภูมิเวกเตอร์ (Vector Space) บนฟิลด์ (Field) F และ $S \subseteq V$ ซึ่ง $S = \{v_1, v_2, \dots, v_n\}$ เราเรียกเวกเตอร์ v ใน V ว่าเป็นผลรวมเชิงเส้น (Linear Combination) ของเวกเตอร์ใน S ก็ต่อเมื่อ มีสเกลาร์ $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n$ ใน F ที่ทำให้

$$v = \alpha_1 v_1 + \alpha_2 v_2 + \dots + \alpha_n v_n$$

นิยาม 2.1.2 ให้ V เป็นปริภูมิเวกเตอร์บนฟิลด์ F ที่มี 0 เป็นเวกเตอร์ศูนย์ (Zero Vector), $S \subseteq V$ ซึ่ง $S = \{v_1, v_2, \dots, v_n\}$ และ $v_i \neq v_j$ เมื่อ $i \neq j$ S ไม่เป็นอิสระเชิงเส้น (Linear Dependent) ก็ต่อเมื่อ มีสเกลาร์ α_j บางตัว ใน F ซึ่ง $\alpha_j \neq 0$ ทำให้

$$\alpha_1 v_1 + \alpha_2 v_2 + \dots + \alpha_n v_n = 0$$

และ S เป็นอิสระเชิงเส้น (Linear Independent) ก็ต่อเมื่อ

$$\alpha_1 v_1 + \alpha_2 v_2 + \dots + \alpha_n v_n = 0 \text{ จะได้ว่า } \alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_n = 0$$

ทฤษฎีบท 2.1.1 ให้ V เป็นปริภูมิเวกเตอร์บนฟิลด์ F , $S = \{v_1, v_2, \dots, v_n\} \subseteq V$, S ไม่อิสระเชิงเส้น ก็ต่อเมื่อ มี v_j บาง j ซึ่งมีสเกลาร์ $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_{j-1}$ ไม่เป็นศูนย์พร้อมกันซึ่ง

$$v_j = \alpha_1 v_1 + \alpha_2 v_2 + \dots + \alpha_{j-1} v_{j-1}$$

(Anton & Rorres, 1994)

ทฤษฎีบท 2.1.2 ให้ V เป็นปริภูมิเวกเตอร์บนฟิลด์ F , $S \subseteq V$ ถ้า S เป็นเซตที่มีเวกเตอร์ศูนย์แล้ว S ไม่อิสระเชิงเส้น (Anton & Rorres, 1994)

ทฤษฎีบท 2.1.3 ให้ V เป็นปริภูมิเวกเตอร์บนฟิลด์ F , S_1 และ S_2 ต่างเป็นสับเซตที่มีจำนวนสมาชิกจำกัด ถ้า $S_1 \subseteq S_2$ จะได้ว่า

1. ถ้า S_1 ไม่อิสระเชิงเส้นแล้ว S_2 ไม่อิสระเชิงเส้น
2. ถ้า S_2 อิสระเชิงเส้นแล้ว S_1 อิสระเชิงเส้น

(Leon, 1994)

ทฤษฎีบท 2.1.4 ให้ v_1, v_2, \dots, v_n เป็นเวกเตอร์ใน R^n ถ้า $X = [v_1 \ v_2 \ \dots \ v_n]$ เป็นเมทริกซ์ที่มี v_1, v_2, \dots, v_n เป็นสดมภ์ แล้ว $\{v_1, v_2, \dots, v_n\}$ เป็นอิสระเชิงเส้น ก็ต่อเมื่อ X เป็นเมทริกซ์ไม่เอกฐาน (Leon, 1994)

ทฤษฎีบท 2.1.5 เซตของ n เวกเตอร์ใน R^m ไม่เป็นอิสระเชิงเส้น ถ้า $n > m$

(Anton & Rorres, 1994)

ในวิชานี้ การกล่าวถึงเมทริกซ์ A เป็นเซตผลคูณภายในเป็นลบ และเป็นอิสระเชิงเส้น หมายความว่า เซตของสดมภ์ของ A เป็นเซตผลคูณภายในเป็นลบ และเป็นอิสระเชิงเส้นตามลำดับ

ผลคูณภายใน

นิยาม 2.2.1 ให้ V เป็นปริภูมิเวกเตอร์บนฟิลด์ R ฟังก์ชัน $\langle \cdot, \cdot \rangle : V \times V \rightarrow R$ เรียกว่าเป็นผลคูณภายใน (Inner Product) ถ้าทุกเวกเตอร์ u, v, w ใน V และทุกสเกลาร์ k ใน R มีสมบัติว่า

1. $\langle u, v \rangle = \langle v, u \rangle$
2. $\langle u + v, w \rangle = \langle u, w \rangle + \langle v, w \rangle$
3. $\langle ku, v \rangle = k \langle u, v \rangle$
4. $\langle u, u \rangle \geq 0$ และ $\langle u, u \rangle = 0$ ก็ต่อเมื่อ $u = 0$

ปริภูมิเวกเตอร์ V พร้อมด้วยผลคูณภายใน $\langle \cdot, \cdot \rangle$ เรียกว่าเป็นปริภูมิผลคูณภายใน

(Inner Product Space)

นิยาม 2.2.2 ให้ V เป็นปริภูมิเวกเตอร์ที่มีผลคูณภายใน ให้ u เป็นเวกเตอร์ใน V

นอร์มของเวกเตอร์ \mathbf{u} (Norm of Vector \mathbf{u}) เขียนแทนด้วย $\|\mathbf{u}\|$ นิยามโดย

$$\|\mathbf{u}\| = \sqrt{\langle \mathbf{u}, \mathbf{u} \rangle}$$

(นอร์มตามนิยามนี้มีชื่อว่า Euclidean Norm)

นิยาม 2.2.3 ให้ V เป็นปริภูมิเวกเตอร์ที่มีผลคูณภายใน ให้ \mathbf{u}, \mathbf{v} เป็นเวกเตอร์ใน V θ เรียกว่าเป็นมุมระหว่างเวกเตอร์ \mathbf{u} และ \mathbf{v} ถ้า $0 \leq \theta \leq \pi$ และ

$$\cos \theta = \frac{\langle \mathbf{u}, \mathbf{v} \rangle}{\|\mathbf{u}\| \|\mathbf{v}\|}$$

นิยาม 2.2.4 ให้ V เป็นปริภูมิเวกเตอร์ที่มีผลคูณภายใน เรากล่าวว่า \mathbf{u} และ \mathbf{v} ใน V ตั้งฉากกัน (Orthogonal) ถ้า $\langle \mathbf{u}, \mathbf{v} \rangle = 0$

นิยาม 2.2.5 ให้ V เป็นปริภูมิเวกเตอร์ที่มีผลคูณภายใน $S \subseteq V$ เราเรียก S ว่าเป็นเซตเชิงตั้งฉาก (Orthogonal Set) ถ้าทุกเวกเตอร์ใน S ตั้งฉากกัน

นิยาม 2.2.6 ให้ V เป็นปริภูมิเวกเตอร์ที่มีผลคูณภายใน เราเรียกเซตเชิงตั้งฉาก S ว่าเป็นเซตเชิงตั้งฉากปกติ (Orthonormal Set) ถ้าทุกเวกเตอร์ใน S มีนอร์มเท่ากับ 1

ให้ $\{\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n\}$ เป็นเซตเชิงตั้งฉาก สามารถทำให้เป็นเซตเชิงตั้งฉากปกติได้ โดยให้ $\mathbf{u}_i = \frac{\mathbf{v}_i}{\|\mathbf{v}_i\|}$ สำหรับ $i = 1, 2, \dots, n$ จะได้ $\{\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_2, \dots, \mathbf{u}_n\}$ เป็นเซตเชิงตั้งฉากปกติ

นิยาม 2.2.7 ให้ V เป็นปริภูมิเวกเตอร์ที่มีผลคูณภายใน $S \subseteq V$, S เป็นเซตผลคูณภายในเป็นลบ (Negative Inner Product Set) ถ้า $\langle \mathbf{x}, \mathbf{y} \rangle < 0$ ทุกๆ $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in S$ เมื่อ $\mathbf{x} \neq \mathbf{y}$

ในปริภูมิเวกเตอร์ \mathbb{R}^n ปกติเราเขียนเวกเตอร์ในรูปลำดับ n ตัว คือ

$$\mathbf{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n) \text{ แต่บางครั้งเราเขียนในรูปเมทริกซ์สโตมภ์ } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} \text{ และถือว่าเป็นเวกเตอร์}$$

เดียวกัน และเราจะใช้สัญลักษณ์ดังกล่าวตามความสะดวกและเหมาะสม

นิยาม 2.2.8 ในปริภูมิเวกเตอร์ \mathbb{R}^n , $\mathbf{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n)$ และ $\mathbf{y} = (y_1, y_2, \dots, y_n)$ กำหนดผลคูณภายใน

$$\langle \mathbf{x}, \mathbf{y} \rangle = x_1 y_1 + x_2 y_2 + \dots + x_n y_n$$

และเมื่อเขียนในแบบเมทริกซ์จะได้ $\langle \mathbf{x}, \mathbf{y} \rangle = \mathbf{x}^T \mathbf{y}$

ทฤษฎีบท 2.2.1 ให้ V เป็นปริภูมิเวกเตอร์บนฟิลด์จำนวนจริง R และ $\langle \cdot, \cdot \rangle$ เป็นผลคูณภายในปริภูมิเวกเตอร์ V แล้วทุกเวกเตอร์ $\mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{w}$ ใน V และทุกสเกลาร์ k ใน R

1. $\langle \mathbf{0}, \mathbf{v} \rangle = 0$
2. $\langle \mathbf{u}, \mathbf{v} + \mathbf{w} \rangle = \langle \mathbf{u}, \mathbf{v} \rangle + \langle \mathbf{u}, \mathbf{w} \rangle$
3. $\langle \mathbf{u}, k\mathbf{v} \rangle = k\langle \mathbf{u}, \mathbf{v} \rangle$

(Leon, 1994)

ทฤษฎีบท 2.2.2 (Cauchy-Schwarz Inequality) ให้ V เป็นปริภูมิเวกเตอร์ที่มีผลคูณภายใน ถ้า \mathbf{u}, \mathbf{v} เป็นเวกเตอร์ใดๆ ใน V แล้ว $|\langle \mathbf{u}, \mathbf{v} \rangle| \leq \|\mathbf{u}\| \|\mathbf{v}\|$

(Landesman & Hestenes, 1992)

ทฤษฎีบท 2.2.3 ให้ V เป็นปริภูมิเวกเตอร์ที่มีผลคูณภายใน จะได้ว่า

1. $\|\mathbf{u}\| \geq 0$
2. $\|\mathbf{u}\| = 0$ ก็ต่อเมื่อ $\mathbf{u} = \mathbf{0}$
3. $\|k\mathbf{u}\| = |k| \|\mathbf{u}\|$
4. $\|\mathbf{u} + \mathbf{v}\| \leq \|\mathbf{u}\| + \|\mathbf{v}\|$

(Landesman & Hestenes, 1992)

ทฤษฎีบท 2.2.4 (Gram-Schmidt Process) ให้ V เป็นปริภูมิเวกเตอร์ที่มีผลคูณภายใน และให้เซตย่อย $S = \{\mathbf{y}_1, \mathbf{y}_2, \dots, \mathbf{y}_n\}$ เป็นอิสระเชิงเส้น นิยาม $S' = \{\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n\}$ เมื่อ $\mathbf{x}_1 = \mathbf{y}_1$ และ

$$\mathbf{x}_k = \mathbf{y}_k - \sum_{j=1}^{k-1} \frac{\langle \mathbf{y}_k, \mathbf{x}_j \rangle}{\|\mathbf{x}_j\|^2} \mathbf{x}_j \quad 2 \leq k \leq n$$

แล้ว S' เป็นเซตเชิงตั้งฉากของเวกเตอร์ที่ไม่ใช่เวกเตอร์ศูนย์ และมีเซตแผ่คลุมเท่ากับเซตแผ่คลุมของ S (Bennoble & Daniel, 1988)

ทฤษฎีบท 2.2.5 ให้ V เป็นปริภูมิเวกเตอร์ที่มีผลคูณภายใน $S = \{\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n\} \subseteq V$, $\mathbf{v}_i \neq \mathbf{0}$ ถ้า S เป็นเซตเชิงตั้งฉาก แล้ว S เป็นอิสระเชิงเส้น (Anton & Rorres, 1994)

ระบบสมการเชิงเส้น

ให้

$$a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = b_1$$

$$a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = b_2$$

$$\vdots$$

$$\vdots$$

$$\vdots$$

$$a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n = b_m$$

เป็นระบบสมการเชิงเส้นที่มี m สมการ และ n ตัวแปร และนิยามเมทริกซ์ต่อไปนี้

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix}, \quad x = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix}, \quad b = \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_m \end{bmatrix}$$

ซึ่งทำให้เราสามารถเขียนระบบสมการเชิงเส้นข้างต้นได้ ในรูปของสมการเมทริกซ์คือ

$$Ax = b$$

นิยาม 2.3.1 เมทริกซ์ A เรียกว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์ (Coefficient Matrix) และ

เมทริกซ์

$$\left[\begin{array}{cccc|c} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} & b_1 \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} & b_2 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} & b_m \end{array} \right] = [A : b]$$

เรียกว่าเมทริกซ์แต่งเติม (Augmented Matrix)

ถ้า $b = 0$ เขียนเป็นระบบสมการ $Ax = 0$ เรียกว่าระบบสมการเชิงเส้นเอกพันธ์

(Homogenous System of Linear Equations)

นิยาม 2.3.2 เวกเตอร์ x ซึ่งทำให้ระบบสมการเชิงเส้น $Ax = b$ เป็นจริงเรียกว่า

คำตอบ (Solution) ของระบบสมการ

ทฤษฎีบท 2.3.1 ให้ A เป็น $m \times n$ เมทริกซ์ ระบบสมการเชิงเส้นเอกพันธ์ มีคำตอบที่ไม่

เป็นศูนย์ ถ้า $n > m$ (Strang, 1986)

ทฤษฎีบท 2.3.2 ให้ A เป็น $m \times n$ เมทริกซ์แล้ว ข้อความต่อไปนี้สมมูลกัน

1. เซตของสครมภ์ของ A เป็นอิสระเชิงเส้น
2. ถ้า $Ax=0$ แล้ว $x=0$
3. ค่าลำดับชั้นของ A เท่ากับ n

(Landesman & Hestenes, 1992)

ทฤษฎีบท 2.3.3 (Gordan) ให้ A เป็น $m \times n$ เมทริกซ์ ซึ่งมีสมาชิกเป็นจำนวนจริง แล้วระบบสมการใดสมการหนึ่งต่อไปนี้เพียงระบบเดียวมีคำตอบ

1. $Ax < 0$ สำหรับ $x \in \mathbb{R}^n$
2. $A^T y = 0$ สำหรับ $y \in \mathbb{R}^m, y \neq 0$

(Bazaraa & Shetty, 1979)

เมทริกซ์

นิยาม 2.4.1 ให้ A เป็นเมทริกซ์จัตุรัส แล้ว A เป็นเมทริกซ์สมมาตร (Symmetric Matrix)

ถ้า $A^T = A$

นิยาม 2.4.2 ให้ Q เป็น $n \times n$ เมทริกซ์ จะเรียก Q ว่า เมทริกซ์เชิงตั้งฉาก (Orthogonal Matrix) ถ้า เซตของสครมภ์ของ Q เป็นเซตเชิงตั้งฉากปรกติ

นิยาม 2.4.3 ให้ A เป็นเมทริกซ์สมมาตรที่มีสมาชิกเป็นจำนวนจริงแล้ว A เป็นเมทริกซ์บวกแน่นอน (Positive Definite Matrix) ถ้า $x^T Ax > 0$, ทุก ๆ $x \neq 0$

นิยาม 2.4.4 ให้ P เป็น $n \times n$ เมทริกซ์ จะเรียก P ว่า เมทริกซ์สับเปลี่ยน (Permutation Matrix) ถ้าได้มาจากการเปลี่ยนแถวหรือสครมภ์ของเมทริกซ์เอกลักษณ์ I_n

นิยาม 2.4.5 ให้ A เป็น $n \times n$ เมทริกซ์, $n \geq 2$ จะเรียก A ว่า ลดทอนได้ (Reducible) ถ้า มี $n \times n$ เมทริกซ์สับเปลี่ยน P ซึ่ง

$$P^T A P = \begin{bmatrix} A_{11} & A_{12} \\ 0 & A_{22} \end{bmatrix}$$

เมื่อ A_{11} และ A_{22} เป็นเมทริกซ์จัตุรัสมีดีนน้อยกว่า n ถ้าไม่มีเมทริกซ์ P แล้ว A เรียกว่า ลดทอนไม่ได้ (Irreducible)

นิยาม 2.4.6 ให้ $A = [a_{ij}]_{i,j=1}^n \in \mathbb{R}^{n \times n}$ A เป็นเมทริกซ์ถูกข่มโดยแนวทแยงมุม

(Diagonally Dominant) ถ้า $a_{ii} \geq \sum_{j=1, j \neq i}^n |a_{ij}|, i = 1, 2, \dots, n$

ทฤษฎีบท 2.4.1 ถ้าเมทริกซ์จัตุรัส Q เป็นเมทริกซ์เชิงตั้งฉากแล้ว

1. $Q^T Q = I$
2. $\langle Qx, Qy \rangle = \langle x, y \rangle$

(Anton & Rorres, 1994)

ทฤษฎีบท 2.4.2 เมทริกซ์จัตุรัส A เป็นเมทริกซ์บวกแน่นอน ก็ต่อเมื่อ ทุกไมเนอร์มุขสำคัญนำของ A เป็นบวก (Strang, 1986)

ทฤษฎีบท 2.4.3 เมทริกซ์จัตุรัส A เป็นเมทริกซ์บวกแน่นอน ก็ต่อเมื่อค่าลักษณะเฉพาะของ A ทุกตัวเป็นบวก (Strang, 1986)

ทฤษฎีบท 2.4.4 $A = [a_{ij}]_{i,j=1}^n \in R^{n \times n}, a_{ii} > 0$ ทุก i และ $a_{ij} \leq 0$ เมื่อ $i \neq j$
ถ้า A เป็น เมทริกซ์ถูกข่มโดยแนวทแยงมุม หรือ A ลดทอนไม่ได้ และ $a_{ii} \geq \sum_{j=1, j \neq i}^n |a_{ij}|,$
 $i = 1, 2, \dots, n$ โดยที่ $a_{ii} = \sum_{j=1, j \neq i}^n |a_{ij}|$ สำหรับ บาง i แล้ว A เป็น เอ็ม-เมทริกซ์

(Tismenetsky & Lancaster, 1985)

ทฤษฎีบทที่มาจากงานวิจัย

จากนี้ไปจะเป็นการนำเสนอทฤษฎีบทที่มาจากงานวิจัย ซึ่งยกมาแสดงโดยไม่นำการพิสูจน์มาด้วย (การพิสูจน์มีอยู่ในงานวิจัยนั้น ๆ)

ให้ \hat{A} แทนคลาส (Class) ของเมทริกซ์จัตุรัส $A = [a_{ij}]_{i,j=1}^n$ ซึ่ง $a_{ii} > 0$ ทุก i และ $a_{ij} \leq 0$ เมื่อ $i \neq j$

พูลและบูลเลี่ยน (Poole & Boullion, 1974) ได้เสนอทฤษฎีบท 2.5.1 และทฤษฎีบท 2.5.2 ไว้ซึ่ง ทฤษฎีบท 2.5.1 และทฤษฎีบท 2.5.2 เป็นทฤษฎีบทที่รวบรวมเงื่อนไข ที่ทำให้เมทริกซ์ $A \in \hat{A}$ มีตัวผกผันที่ไม่เป็นลบ ซึ่งมีอยู่หลายเงื่อนไข และมีศัพท์มากมายที่ปรากฏอยู่ในทฤษฎีบท ดังนั้นจึงได้นำนิยามของศัพท์มาแสดงไว้ก่อนที่จะกล่าวถึงตัวทฤษฎีบท

นิยาม 2.5.1 ให้ A เป็น $n \times n$ เมทริกซ์ เรียก A ว่า

1. เป็นเมทริกซ์แบบสามเหลี่ยมบน (Upper Triangular Matrix) ก็ต่อเมื่อ $a_{ij} = 0$ สำหรับทุก ๆ i, j ที่ $i > j$
2. เป็นเมทริกซ์แบบสามเหลี่ยมล่าง (Lower Triangular Matrix) ก็ต่อเมื่อ $a_{ij} = 0$ สำหรับทุก ๆ i, j ที่ $i < j$

3. เป็นเมทริกซ์สามเหลี่ยม (Triangular Matrix) ก็ต่อเมื่อ A เป็นเมทริกซ์แบบสามเหลี่ยมบน หรือ A เป็นเมทริกซ์แบบสามเหลี่ยมล่าง

นิยาม 2.5.2 ให้ A เป็น $n \times n$ เมทริกซ์ เรียก A ว่าเป็นเมทริกซ์ทแยงมุม (Diagonal Matrix) ก็ต่อเมื่อ $a_{ij} = 0$ สำหรับทุก ๆ i, j ที่ $i \neq j$

นิยาม 2.5.3 ให้ A เป็น $m \times n$ เมทริกซ์ เมทริกซ์ย่อย (Submatrix) ของ A คือ เมทริกซ์ ที่ได้จากการตัดแถวและสดมภ์ของ A

นิยาม 2.5.4 ให้ A เป็นเมทริกซ์ขนาด $m \times n$ ค่าลำดับชั้น (Rank) ของ A คือ มิติของเมทริกซ์ย่อยที่ใหญ่ที่สุดของ A ซึ่งมีค่ากำหนด (Determinant) ไม่เท่ากับศูนย์ ถ้าค่าลำดับชั้นของ A เท่ากับ ค่าต่ำสุด (m, n) แล้วจะเรียก A ว่า มีค่าลำดับชั้นเต็ม (Full Rank)

นิยาม 2.5.5 ให้ A เป็น $n \times n$ เมทริกซ์ ถ้ามีเมทริกซ์ B ที่ทำให้ $AB = BA = I_n$ แล้วเรากล่าวว่า B เป็นเมทริกซ์ผกผัน (Inverse of Matrix) ของ A และเขียนแทนด้วย $B = A^{-1}$

นิยาม 2.5.6 ให้ A เป็น $n \times n$ เมทริกซ์ เรียก A ว่าเป็นเมทริกซ์ไม่เอกฐาน (Non-Singular Matrix) ก็ต่อเมื่อ A มีค่ากำหนดไม่เท่ากับศูนย์ และจะเรียก A ว่าเป็นเมทริกซ์เอกฐาน (Singular Matrix) ก็ต่อเมื่อ A มีค่ากำหนดเท่ากับศูนย์

เป็นที่ทราบกันดีว่า A เป็นเมทริกซ์ไม่เอกฐานก็ต่อเมื่อ A มีตัวผกผัน

นิยาม 2.5.7 ให้ A เป็น $n \times n$ เมทริกซ์, สเกลาร์ λ และ เวกเตอร์ $x \neq 0$ ที่สอดคล้องกับสมการ $Ax = \lambda x$ เรียกว่าค่าลักษณะเฉพาะ (Eigenvalue) และ เวกเตอร์ลักษณะเฉพาะ (Eigenvector) ของ A ตามลำดับ

นิยาม 2.5.8 ให้ A เป็น $m \times n$ เมทริกซ์ แล้วค่ากำหนด ของ $p \times p$ เมทริกซ์ย่อยของ A ($1 \leq p \leq \min(m, n)$) เรียกว่า ไมเนอร์อันดับ p ของ A (Minor Order p of A) เมทริกซ์ย่อยมิติ $p \times p$ ของ A เป็นเมทริกซ์ที่ประกอบด้วยแถวที่ $1-p$ (i_1, i_2, \dots, i_p) และหลักที่ $1-p$ (j_1, j_2, \dots, j_p) โดยที่ $1 \leq i_1 < i_2 < \dots < i_p \leq m$, $1 \leq j_1 < j_2 < \dots < j_p \leq n$

นิยาม 2.5.9 ไมเนอร์ ของ A ซึ่ง $i_k = j_k$ ($k=1, \dots, p$) เรียกว่า ไมเนอร์मुखสำคัญ อันดับ p ของ A (Principle Minors Order p of A) และไมเนอร์ของ A ซึ่ง $i_k = j_k = k$ ($k=1, \dots, p$) เรียกว่า ไมเนอร์मुखสำคัญนำของ A (Leading Principle Minors p of A)

นิยาม 2.5.10 ให้ A เป็น $n \times n$ เมทริกซ์ จะเรียก A ว่า เมทริกซ์ทางเดียว (Monotone Matrix) ถ้า $Ax \geq 0$ แล้ว $x \geq 0$

นิยาม 2.5.11 ให้ $A \in \hat{A}$ จะเรียก A ว่า เอ็ม-เมทริกซ์ (M-Matrix) ถ้า $A^{-1} \geq 0$ ที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดเป็นนิยามของศัพท์ที่ปรากฏในตัวทฤษฎีบท ต่อไปจะเป็นการ แสดงทฤษฎีบท

ทฤษฎีบท 2.5.1 ให้ $A \in \hat{A}$ ข้อความต่อไปนี้สมมูลกัน

1. A^{-1} มีเกิดขึ้น และ $A^{-1} \geq 0$
2. $A = \lambda_0 I - B$ สำหรับบางเมทริกซ์ B ที่ไม่เป็นลบ และ $\lambda_0 > \rho$ เมื่อ ρ เป็นค่าลักษณะเฉพาะที่มากที่สุดของ B
3. ค่าลักษณะเฉพาะที่เป็นจำนวนจริง ของ A เป็นบวก
4. ทุกไมเนอร์มุขสำคัญของ A เป็นบวก
5. ทุกไมเนอร์มุขสำคัญนำของ A เป็นบวก
6. มีเวกเตอร์ $x > 0$ ซึ่ง $Ax > 0$
7. ถ้า $B \in \hat{A}$ และ $B \geq A$ แล้ว B^{-1} มี
8. มีเมทริกซ์ทแยงมุม $D \in \hat{A}$ ซึ่ง $A D e > 0$ เมื่อ e เป็นเวกเตอร์ ซึ่งทุกส่วนประกอบ

เป็น 1

9. มีเมทริกซ์แบบสามเหลี่ยมล่าง T_0 และเมทริกซ์แบบสามเหลี่ยมบน T_1 ซึ่ง $T_0, T_1 \in \hat{A}$ ทุกไมเนอร์มุขสำคัญนำของ T_0 และ T_1 เป็นบวก และ $A = T_0 \times T_1$

บทแทรก ให้ $A \in \hat{A}$

1. ทุกเมทริกซ์แบบสามเหลี่ยมบนและเมทริกซ์แบบสามเหลี่ยมล่างเป็นเอ็ม-เมทริกซ์
2. ให้ A มีอันดับ $n \leq 3$ แล้ว A เป็นเอ็ม-เมทริกซ์ ก็ต่อเมื่อค่ากำหนดของ A มากกว่า 0
3. ถ้า A เป็นเอ็ม-เมทริกซ์ แล้ว A^k เป็นเอ็ม-เมทริกซ์ ก็ต่อเมื่อ $A^k \in \hat{A}$
4. ถ้า $A = \begin{bmatrix} B & E \\ O & D \end{bmatrix}$ แล้ว A เป็นเอ็ม-เมทริกซ์ ก็ต่อเมื่อ B, D เป็นเอ็ม-เมทริกซ์

ทฤษฎีบท 2.5.2 ให้ $A \in \hat{A}$ และ $A = \begin{bmatrix} 1 & v^T \\ u & B \end{bmatrix}$ เมื่อ B เป็นเมทริกซ์ไม่เอกฐาน ,

เวกเตอร์สดมภ์ $u, v \leq 0$ แล้ว A เป็นเอ็ม-เมทริกซ์ ก็ต่อเมื่อ

1. $v^T B^{-1} u < 1$ และ
2. $(B - uv^T)$ เป็นเอ็ม-เมทริกซ์

แอนเดรซ (Andrezej, 2001) ได้เสนอทฤษฎีบทไว้คือทฤษฎีบท 2.5.3 เป็นทฤษฎีบทที่กล่าวถึงสมบัติของเมทริกซ์ ที่เป็นอิสระเชิงเส้น แต่ก่อนที่จะกล่าวถึงตัวทฤษฎีบทจะกล่าวถึงนิยามของศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในตัวทฤษฎีบทเสียก่อน

นิยาม 2.5.12 ให้ $S = \{v_1, v_2, \dots, v_n\}$ เป็นเซตในปริภูมิเวกเตอร์ V

กำหนด $\text{Lin } S = \{y : y = \alpha_1 v_1 + \alpha_2 v_2 + \dots + \alpha_n v_n, \alpha_i \text{ เป็นสเกลาร์ใด ๆ}\}$

เซต $\text{Lin } S$ เป็นปริภูมิเวกเตอร์ เราเรียกว่าปริภูมิเวกเตอร์ที่ก่อกำเนิด (Generate) โดย S และเรากล่าวว่า $\text{Lin } S$ เป็นปริภูมิเวกเตอร์แผ่คลุมโดย S

นิยาม 2.5.13 ให้ $C \subseteq \mathbb{R}^n, C \neq \emptyset$ จะเรียก C ว่า กรวย (Cone) ถ้า $x \in C$ แล้ว $\lambda x \in C$ ทุก $\lambda \geq 0$

นิยาม 2.5.14 ให้ C เป็นกรวยใน \mathbb{R}^n และ $C^* = \{s \in \mathbb{R}^n : \langle s, x \rangle \leq 0, \forall x \in C\}$ กรวย C เรียกว่า กรวยแหลม (Acute Cone) ถ้า $\langle x, y \rangle \geq 0$ ทุก $x, y \in C$ กรวย C เรียกว่า กรวยป้าน (Obtuse Cone) ถ้า $C^* \cap \text{Lin } C$ เป็นกรวยแหลม

นิยาม 2.5.15 ให้ $A = [a_1 \ a_2 \ \dots \ a_n]$ $a_i \in \mathbb{R}^n$ ให้ $\text{Cone } A = \sum_{i=1}^n \lambda_i a_i$ เมื่อ $\lambda_i \geq 0$ ทุก ๆ i

เราได้ว่า $\text{Cone } A$ เป็นกรวยและกล่าวว่าเป็นกรวยที่ถูกก่อกำเนิดโดยสดมภ์ของ A

นิยาม 2.5.16 ให้ A เป็นเมทริกซ์ ซึ่งเซตของสดมภ์ของ A เป็นอิสระเชิงเส้น เมทริกซ์ $A^+ = (A^T A)^{-1} A^T$ เรียกว่า ตัวผกผันเทียม (Pseudo Inverse) ของ A

นิยาม 2.5.17 ให้ A เป็น $m \times n$ เมทริกซ์แล้ว $A^T A$ เรียกว่ากรามเมทริกซ์ (Gram Matrix) ของ A

ในทำนองเดียวกัน คือที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดเป็นนิยามของศัพท์ที่ปรากฏในตัวทฤษฎีบท ต่อไปจะเป็นการแสดงทฤษฎีบท

ทฤษฎีบท 2.5.3 ให้ A เป็น $n \times m$ เมทริกซ์ และ A เป็นอิสระเชิงเส้นแล้ว ข้อความต่อไปนี้สมมูลกัน

1. $\text{Cone } A$ เป็นกรวยป้าน
2. $\text{Cone } (A^+)^T$ เป็นกรวยแหลม
3. $(\text{Cone } A)^* \cap \text{Lin } A \subset -\text{กรวย } A$
4. $(A^T A)^{-1} \geq 0$
5. $A^+ A$ เป็นเมทริกซ์ทางเดียว